

Вториятъ калугеринъ.

Така! а бдението оште се продължава. Може да е все-ноштно?

Първиятъ калугеринъ.

Вижда се... (прозява се и се кръсти) О-х-охъ! тежки времена настанѣхъ, отче, тежки!... (подпирва се на тоягата си).

Вториятъ калугеринъ.

За нашитъ грѣхове, брате. (клати умислено глава) Страхъ ме е да не изтеглимъ и ние както мѣнастирятъ св. Богородица...

Първиятъ калугеринъ (уплашено).

Господи спаси и помилуй!... (крѣсти се) Та зашто, отче, зашто?

Вториятъ калугеринъ.

Та не чу ли, какво е станѣло днесъ въ градътъ?

Първиятъ калугеринъ.

Какво пакъ има?

Вториятъ калугеринъ.

Казватъ, че отецъ Иванъ и князь Петъръ се евили въ Търново и въспрели нѣкои царски хора отъ своеволието имъ.

Първиятъ калугеринъ.

Нима вече и въ Търново сѣ се евили?

Вториятъ калугеринъ.

Така казватъ, та ги трѣсятъ сега да ги уловятъ. Мислятъ, че сѣ се скрили изъ мѣнастиритъ.

Първиятъ калугеринъ.

Богъ да ги запазва! Богъ да ги запазва, отче. (клати глава) Твърдъ голѣми станѣхъ теглилата ни... Каквото разказватъ, много е тежко вънъ, въ мѣртъ. Сиромаситъ се онеправдаватъ на всѣки часъ, а нѣма кой да ги запази... убийства и